

CREACIÓ

El missatge

Francesc Puigcarbó

Es pregunta qui pot ser. Qui, cada dissabte a la matinada li deixa lliscar un missatge dins d'un sobre per sota la seva porta. Sap que és de matinada, perquè ella se'n va tard a dormir i a partir del primer que va rebre, vigila abans de recollir-se. No hi ha mai res, però l'endemà al matí ja se'l troba.

I no és precisament un missatge d'amor. Bé, d'amor sí, però dir-te que "no obris els ulls si és possible i acariciat amb les teves mans tan boniques, ho he somiat tantes vegades, m'agradaria veure-ho, veure-les sobre la teva pell, així, i jo estaria aquí, ningú ens veuria i jo estaria aquí, acariciant el teu sexe, poc a poc, estimada.". és, dit curt i ras, un missatge d'alt voltatge eròtic cent per cent.

El que més intriga l'Alba, és qui pot ser el seu anònim enamorat, doncs a l'escala on viu, no hi ha cap dels seus veïns que doni el tipus, que encaixi amb el contingut de les missives.

Al bloc, de tres pisos, amb dos a cada replà, hi habiten dos matrimonis grans, al primer A i al primer B, jubilats i amb no massa salut. Per tant aquests els pot descartar d'entrada. Al segon, ella al A, i el B està desocupat fa més d'un any.

Queda el tercer, al A, el Senyor Geroni, un pre-jubilat entranyable, de cabells i bigoti blancs com la neu, no, ell tampoc, és diu, no sembla el tipus de persona que faria una cosa així. I ja tan sols li queda el tercer B, feia poc s'hi havia traslladat un estudiant, d'econòmiques, li semblava haver sentit, però no podia ser, és molt jove, i l'Alba frega justet la quarantena. Oh! A veure si seré uns misses Robinson, - es digué - convençuda que l'estudiant d'econòmiques era l'únic amb possibilitats de ser el seu anònim i eròtic enamorat.

Però, no pot fer res, tan sols esperar, tard o d'hora el missatge setmanal li donarà alguna pista, així que espera que el temps decideixi...

"Sento el meu cos sobre el teu, tu em deixes fer, però m'agafes fort amb els teus braços, continuo furgant dins teu, els teus llavis cerquen els meus i les nostres llengües parlen d'amor i desig, baixes les mans i m'agafes per les natges, apressant-me, fins gairebé fer-me mal, i em sento encara més dins teu, com si fóssim un sol cos, encès de passió i desig."

I així, setmana rere setmana, sense donar cap pista, cap senyal.

L'Alba està ja més que intrigada, no sap ben be que fer i finalment decideix quedar-se de guàrdia el cap de setmana següent, tota la nit, a veure si d'una vegada esbrina qui és el seu anònim enamorat.

Gairebé s'ha adormit, quan pel voltant de les quatre de la matinada un sobre llisca per sota la seva porta; l'obre d'immediat, però tan sols encerta a veure unes cames que fugen escales amunt, seguit d'una porta que és tanca, però sense tenir l'Alba la certesa de quina de les dues és.

Decidida, puja proveïda tan sols del seu barnús, i veient llum per sota la porta de l'estudiant, truca al timbre. La porta l'obre el noi, va proveït tan sols d'una tovallola.

Qui es? Pregunta una veu femenina des del fons de la casa.

- Ai perdó!, exclamà l'Alba, es que algú ha intentat entrar a robar a casa, i m'he posat molt nerviosa, ja està, sigui qui sigui, ha marxat corrents escales avall, no crec que torni. Perdoneu i bona nit.

El noi, tanca la porta amb cara estranyada, i l'Alba és troba al replà sense saber que fer. La porta del tercer A s'obre i apareix el Senyor Geroni. Somriu amablement, com sempre.

- Que li passa? La veig molt trasbalsada. Vol prendre un cafè, o una copeta, li anirà be, no he pogut evitar sentir la conversa sobre l'intent de robatori, i...

L'Alba l'interrompeix.

- Sí, gràcies, una copa m'anirà bé.

L'home s'aparta, i ella entra dins la casa; mentre s'asseu al sofà ell porta una ampolla de Conyac i un parell de copes.

- Així que l'han volgut robar?

L'Alba, decideix explicar-li tota la veritat, baixant la vista i mentre el conyac baixa lentament omplint de calor el seu cos. Li parla dels missatges setmanals i de com avui s'ha quedat vigilant tota la nit.

- Hi ja ha llegit el missatge d'avui?

- No! contesta ella sorpresa.

- Llàstima, diu ell, era el més bonic de tots, diu així: "M'agrada mirar-te, t'he mirat molt durant aquest temps, i encara que no ho sabbies, jo et sentia com si ja fossis meva, si em pots fer un favor, puja ara mateix al tercer A, encara que tan sols sigui per una sola nit, crec que no demano molt, puja, i simplement, tanca els ulls i deixa'm que t'acariciï i, per una nit, una sola nit, seràs de veritat, meva"

L'Alba aixeca els ulls i se'l mira, s'acosta a ell i abraçant-lo el besa al llavis.

So ha guanyat senyor Geroni, a mi també m'agrada l'Alessandro Baricco i vostè tindrà la seva nit, - li diu - mentre el seu barnús llisca lentament fins arribar al terra.

